

KAHRAMAN TÜRK DENİZCİLERİ

Osmanlı'nın
Hint ve Mısır Donanmalarının Kaptanı

SEYDİ ALİ REİS

İSMAİL BİLGİN

KAHRAMAN TÜRK DENİZCİLERİ
SEYDİ ALİ REİS

İSMAİL BİLGİN

1. BÖLÜM

TERSANEDEN KAPTANLIĞA

Dar'us Sına'a-ı Amire Kethüdası¹ Hüseyin Ağa, İstanbul'daki Galata Tersanesi'nde görevi başındaydı. Yeni yapılacak olan kadırganın ana iskeleti kızağa çekilecekti. Bunun için beş manda, yüzlerce işçi ve usta hazırды. Yerlere yağlı keresteler dizilmişti. Geminin iskeleti ilk önce bu keresteler üzerinde kaydırılarak çekilecek ve kızağa konacaktı. Çalışma gece gündüz demeden devam edecekti. Yapılan son hazırlıklar bir kez daha gözden geçiren Hüseyin Ağa, sakalını sıvazladı. Sonra elini kaldırdı. Aşağıya indirirken olanca gücüyle haykırdı:

– Çekin!

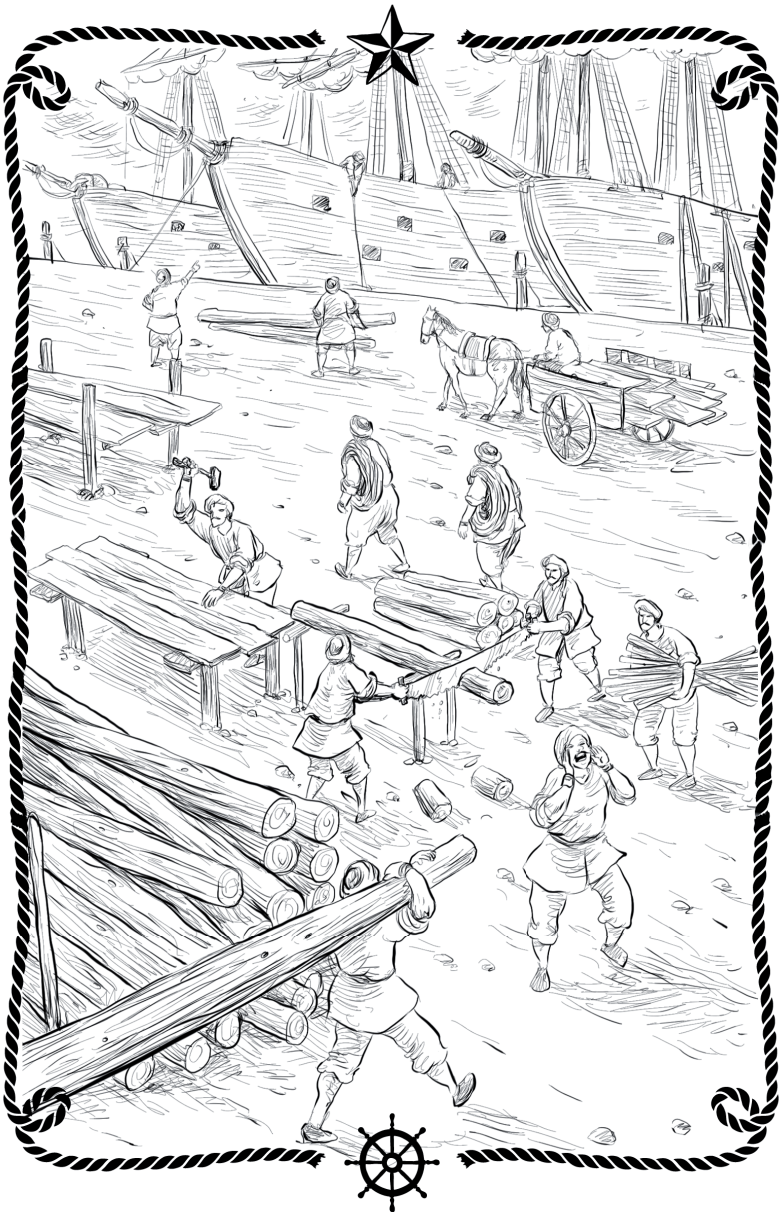
1 Kethüda: Bir daire veya konağın idaresine memur olan güvenilir adam.

O sırada öküzlere bağlanan gemi iskeleti işçilerin de desteği ile hareket ettirildi. Yağlı keresteler üzerinde kayan kadırğa kızağa çekildi. Bundan sonraki çalışmalar kızak üzerinde devam edecekti.

Hüseyin Ağa, tersanede çalışmaları denetlerken, ara sıra tersanenin giriş kapısına bakıyordu. “Ya Padişah aniden gelirse? Denetleme yapmak isterse?” diye düşünüyordu. Padişah Kanuni Sultan Süleyman deniz gücüne ve donanmaya çok önem veriyordu. Gemilerin en kısa sürede bitirilmesini istiyordu. Osmanlı Donanması'nın daha da kuvvetlenmesi için onlara her türlü imkânı sunuyordu. Onun en büyük hayali karada olduğu gibi denizlerde de Osmanlı'nın kuvvetli olmasıydı. Padişahın tersaneye ne denli önem verdiğini iyi bilen Hüseyin Ağa iş bölümü yapıyor; ustalara ve işçilere gerekenleri söylüyor ve yapılan işleri takip ediyordu.

Galata'daki tersane bir karınca yuvasını andırıyordu. Bir gemi suya indiriliyor bir diğeri kızağa konuyor; işçiler yelkenleri çekiyor, bazıları halatları topluyordu. Bazıları da kenarda yığılı olan kereste parçalarını ayırıyor tahta

yapmak için tezgâha taşıyordu. Çekiş seslerine işçilerin bağırıışları karışıyordu.

- Direği kaldır!
- Kerestelere yağ sür!
- Gemiyi boyayın!
- Yelkenleri biçin!
- Haydi sallanmayın! Acele edin.
- Ha gayret.

Hüseyin Ağa, denize yeni indirilmiş bir çek-tirmeye bindi. Geminin en ucuna gidip yelken iplerini germekte olan işçilere baktı. O sırada ip merdivenlerden hızla inmekte olan oğlunu gördü. Onu dikkatlice izledi. Sonra eski günle-ri hatırladı. Sinop'ta babasının yanında deniz-ciliğe ilk adımını attığı günler aklına geldi.

– Ben de oğlum gibi merdivene çıkmayı çok severdim. En yükseğe çıkıp denizde gözetleme yapmayı da... Sonra İstanbul fethedilince ba-bam Galata Kethüdalığı'na getirildi. Böylece memleketimizden ayrılmak zorunda kaldık. Ben her şeyi babamdan öğrendim. Denize ve gemiye dair ne varsa her şeyi bana o öğretti. Ben de oğlum Seydi Ali'ye öğreteceğim. Baba mesleğimiz devam etsin. Donanmada önemli

görevler alsın. Hatta Reis olsun, kaptan olsun isterim... Denizlere tutkun olan başka bir iş yapamaz. Denizin tuzunu, o iyot kokusunu almadan, dalgaların sesini duymadan yaşayamaz. Fırtınalara, kasırgalara bile tutkun olur. Çünkü deniz insanı çağırır ve kendine davet eder. Onu sevenler, ona tutkun olan bizler de bu davete icabet ederiz... İstesek de istemesek de.

Hüseyin Ağa, hem bunları düşünüyor hem de oğlunu izliyordu. Oğlu ip merdivenden inince hemen yelkenlerin iplerini topluyor, sonra tekrar ip merdivene çıkıp yeni bağlanan yelkenlerin düğümlerini kontrol ediyordu.

– Bazıları gevşek olmuş baba. Bunlar fırtınada kolayca çözülür.

Babası oğluna,

– Sıkı düğüm at, diye karşılık verdi ve ekledi:

– İstersen yanına bir işçi al.

– Gerek yok, ben tek başıma hallederim.

Seydi Ali, kalkıp ipleri yelkenlere yeniden geçirerek sıkıca düğüm attı. Kontrol etti. İpe tutunup aşağıya doğru sallandı. Babasının yüreği ağzına geldi. Çünkü ipten bir kaysa dire-

ğın üzerinden yere düşmesi işten bile değildi. Ancak oğlu ipe tutunduğu hâlde sağa sola sallanıyor âdeta oyun oynuyordu. Babasına;

– İşte şimdi oldu, dedi. Sıra geldi denize atlamaya...

Seydi Ali'nin en hoşuna giden şey eğer işi bittiyse denize atlamak ve bir süre yüzmektir. Bazen yelken direğinden bazen de gözetleme yerinden denize balıklama atlar, serin sularda bir süre doyasıya yüzerdi. Yüzmeyi çok seviyordu. Hele de tek başınayken bundan büyük zevk alıyordu.

10

Seydi Ali, çok yükseklerden mavi sulara daldı. Bir süre nefesini tuttu. Sonra yavaşça yüzeye çıktı derin bir nefes aldı. Tekrar daldı. Küçük-lüğünden beri yaptığı bu su altında nefesini tutma çalışmaları sayesinde deniz altında uzun süre kalabiliyordu...

Hüseyin Ağa onun yüzeye çıkmasını bekliyor, en küçük bir endişe duymuyordu. Çünkü oğluna güveniyordu. Az sonra başını sudan kaldıran oğlunu gördü.